

rast ei foggoni mitte rahho, waid kiusasid sedda ennamgi neid tagga, kes sest wanast pimmedusse seltsist olli ärralahkunud.

Saksama Keisriks olli sel ajal üks noor, tark ja wahwa Würost, nimmega Karel wies, kelle al mitto suurt riki seisis. Ta ei wõtnud küll sedda uut usko mitte wasto, sedda aaga tundis küll ärra, et wanna usk ja keik kirrikoseadused suurt parrandamist tarwistasid, ning aias ta ka mittokord selle peäle. Agga Paawst moistis ikka sedda head nou taggasi aiada. Temma olli jo aastal 1520 Lutterust ristikogodussest wäljalüükanud, ja Roma linna, omma kochto ette kutsunud. Sedda Lutteruse Wallitseja mitte ei tahtnud sallida, sest et küll teada olli, et temmal seält ei olnud peasmist lota, muud kui agga surma walmistud. Sesamma Kuurwürsti ja teiste rigiwürstide palwe peäle kutsus siis Keiser Saksama würstid Wormsi linna kokko, rigikogodust pidama. Lutterus sai ka käske jenna tulla, et ennast omma usso, omma julge õppetä-

misse ja omma kirjade pärrast wabbandama. 1521 aastal, 17. ja 18. Jüri ku püwal seisis ta seäl Keisri ja würstide kochto ees ja kostis isseennese ja Ewangeliumi ussoõppetusse eest nenda julgeste ja karmatta, et keik sedda wägga immeks panniwad. Siiski jäi woimus sel korral Paawstile ja temma sõbradele. Rigikogodus moistis Lutterust hukka ja temma kirjad ja neid, kes temma pole hoidsid, ja kela foggoni ärra, sedda uut ussoõppetust kulumast ja middagi kirrikotenistuses ja kirrikowalitsuses muutmast.

Agga et Lutterusse ja temma seltsiliste nou ja töö mitte ei olnud innimestest waid Jummalast, siis ka waenlased ei woinud sedda mitte tühjaks teha. Dige usso kulumamine ja rahwa walgustamine läksid ikka eddasi, pimmedusse aia kahjoteggewad seadused ja kõlwatumad kombad jäid aastast aasta ennam mahha, ja nende arros kes Paawsti eksiõppetusest tagganesid, kaswis ikka rohkemaks.